

A Pápai Református Teológiai Akadémia minőségbiztosítási rendszere, irányelvek és szabályzat

A minőségbiztosítás általános irányelvei

34. § (1) A Pápai Református Teológiai Akadémia (Akadémia) a református kollégiumok évszázadok óta bevált, hagyományos oktatási elveit, értékeit őrzi és fejleszti tovább. Feladatát meghatározott körben, a Magyarországi Református Egyház (MRE) rendjében és a fenntartó Dunántúli Református Egyházkerület kebelében végzi. Végzett hallgatóink is elsősorban Dunántúlon illetőleg az MRE területén helyezkednek el, de ez a horizont természetesen nem kizárólagos, hiszen az Akadémia más keresztyén egyházak számára is képezhet munkásokat, s a végzetek nem minden esetben maradnak egyházi szolgálatban. A képzés hatása, még akkor is, ha csak az egyházon belül végezzük, az egész társadalom számára értéket jelent. Az Akadémia minőségbiztosítása elsősorban mégis a megvalósulást mérő belső mechanizmusokra, az MRE-n belüli kapcsolatokra és a fenntartó egyházkerület visszacsatolási csatornáira (lelkésztovábbképzések tapasztalatai, egyházmegyei tanulmányi, iskolaügyi, hitoktatási jelentései) épít.

(2) Fontos tehát a fenntartó egyházkerület részéről fennálló igények figyelembe vétele, új igények felmérése. Ez jelenti a szórványhelyzetben helytállásra való felkészítést, kis létszámú, összevont hittan csoportokkal foglalkozó lelkipásztor és katechéta speciális képzését, új missziói területekkel való ismerkedést (cigánymisszió, kórház, börtönmisszió, tábori lelkészség stb.).

(3) A hallgatók felkészítésének, alkalmassá tételének eszköze a hallgatók mérése, amely visszajelzés az oktató és a fenntartó felé is. Ugyanezt a célt szolgálja a minden évben megtartott minősítő vizsga. A hallgatók számára külső kontroll az egységes lelkészképesítő vizsga, amelyen az MRE intézményeiben végzett összes teológia-lelkész szakos hallgató vizsgát tesz. Ezt megelőzően a szakzáró vizsgára készített szakdolgozatok értékelése során a belső bíráló bizottság értékelésén túl mindkét szakon külső bírálatot is kérünk.

(4) A hallgatók minőségbiztosítása mellett fontos tényező az oktatók minőségbiztosítása, amelynek segítő eszközei a tanulmányutak, ösztöndíjak, az Erasmus+ program oktatói lehetőségei, nemzetközi és hazai tudományos kapcsolatok, együttműködések.

(5) Az intézményi minőségpolitika elvi tényezői közé tartozik:

- a folyamatos fejlesztésre törekvés, amely a visszajelzéseket veszi figyelembe,
- éves szintű elégedettségi felmérések végzése a visszacsatolás biztosítására,
- vezetői és oktatói beszámolók testületi értékelése,
- az egységes lelkészképesítő vizsga tapasztalatainak értékelése,
- a kiválóság elismerése,
- az Akadémia éves beszámolójára adott fenntartói válasz, és vele közvetlen kapcsolattartás.

(6) A minőségbiztosítási rendszer magában foglalja a minőségfejlesztési programban meghatározott minőségirányítást és minőségértékelést. A minőségbiztosítási rendszer működését a Szenátus biztosítja.

(7) Az Akadémia minőségbiztosítási rendszere önértékelésen alapuló rendszer, mely egyrészt szöveges értékelésből, másrészt kérdőíves felmérésekből áll. Az Akadémia átfogó önértékelését minden 5. tanévet követően végzi el. Ezen kívül éves minőségjelentést készít, amelynek részét képezi az oktatók teljesítményének és kurzusaik minőségének szemeszterenkénti hallgatói értékelése. Az éves minőségjelentés minden 3. évben szervezeti önértékelésre irányuló kérdőíves felmérést is tartalmaz.

(8) A minőségbiztosítást szolgálja a minőségbiztosítási szabályzaton túl a Szervezeti és működési szabályzat és mellékletei, a Tanulmányi és vizsgaszabályzat, a DPR szabályzat.

(9) A minőségbiztosítás rendszerét befolyásolják a belső igények (keresztyén értékrend, szakmai kompetenciák, spirituális, emberi és erkölcsi tényezők), az intézményfejlesztés stratégiája, és a külső

elvárások (vonatköző jogszabályi rendelkezések, a MAB elvárásai, nemzetközi tudományos eredmények).

(10) Az Akadémia célja nem csak az értékek megörzvése és továbbadása, hanem az értékteremtés is, a tudományos mőhelymunka, amellyel már nem igényeket szolgál, hanem igényt támaszt.

I. A minőségbiztosítás rendje

35. § (1) A Minőségbiztosítási szabályzat célja

A Minőségbiztosítási szabályzat (Szabályzat) célja, hogy keretet adjon az Akadémia kívánt működésének megvalósításához, megismertesse a minőségfejlesztési feladatokat, azok megvalósításának rendjét.

(2) A Minőségbiztosítási szabályzat hatálya

A Szabályzat hatályos az Akadémia valamennyi szervezeti egységére, valamennyi oktatóra, kutatóra, dolgozóra (a foglalkoztatás formájától függetlenül) és a hallgatói jogviszonyban állókra. A Szabályzat hatálya kiterjed az Akadémia teljes működésére, az oktatással kapcsolatos folyamatokra, értékelésekre, s az oktatás fejlesztésének tervezési, megvalósítási és ellenőrzési eljárásaira.

(3) A Minőségbiztosítási szabályzat érvényessége

A Szabályzat érvényessége a hatályba lépéstől határozatlan időre szól. A Szabályzatot a Szenátus, mint Minőségbiztosítási Bizottság a rektor utasítása szerint minden olyan esetben, ha az intézményfejlesztés, vagy az oktatás szerkezeti és tartalmi fejlesztése megkívánja, de legalább kétévente felülvizsgálja.

(4) Külső és belső meghatározottság

– Külső meghatározottság:

- (a) A vonatkozó állami jogszabályok, felsőoktatásról szóló törvény és végrehajtási utasítások;
- (b) Az Európai Minőségbiztosítási Szervezet által és az európai felsőoktatásért felelős miniszterek által megfogalmazott alapelvek: A minőségbiztosítás sztenderdjei és irányelvei az Európai Felsőoktatási Térségben (ESG, Standards and Guidelines in the European Higher Education Area 2015);
- (c) A MAB akkreditációs előírásai;
- (d) A MRE Felsőoktatási törvénye.

– Belső meghatározottság: A fenntartó igényei, illetőleg az Akadémia által támasztott elvárások, s a megvalósulást mérő belső mechanizmusok.

(5) Az Akadémia minőségbiztosításának rendszere

– Az Akadémia minőségbiztosítási eljárásainak középpontjában a teológus- és katechéta-képzés áll. Az oktatók, kutatók és hallgatók minősítése első renden a képzésekkel kapcsolatban kap hangsúlyt, de a minősítés fontos eleme a lelkeség is, az „E” faktor, vagyis az erkölcsi minőség, mert a tudás önmagában, hit és erkölcs nélkül a legpusztítóbb eszköz lehet.

– Az Akadémia a folyamatos fejlesztés elvét követi (PDCA – tervezés, végrehajtás, ellenőrzés, beavatkozás).

– Az Akadémia a lefektetett minőségbiztosítási elvek betartására törekszik.

– A minőségbiztosítás kihasználja a jellemző intézményi sajátosságokat,

- hogy kis intézmény lévén az információáramlás gyors, ezért az aktuális problémák praktikusán kezelhetőek,
- hogy napi személyes kapcsolat van oktató és hallgató, oktató és vezető, hallgató és vezető között,
- hogy a napi feladatellátás nem igényel bürokratikus formát,

- hogy a tutor rendszer a hallgatók tanulmányi problémáit, a spirituális pedig a lelki és hitbéli problémáit közvetlenül tudja kezelni.
- Az Akadémia a minőségbiztosítás fontos tényezőjének tekinti, hogy a fenntartó egyházkerület az intézményi beszámoló alapján kontrollt gyakorol az oktatás minősége felett, a gyülekezetek az ünnepi legátus szolgálatáról beszámolót készítenek (libellus), a gyakorlatok végzéséről a fogadó intézmények írásbeli visszajelzéseket küldenek. Fontos kontrollt jelent, hogy a szakdolgozatok belső bírálat után külső bírálóhoz kerülnek, aki meghatározott szempontrendszer szerint értékeli.
- Az Akadémia arra törekszik, hogy a belső igényeknek eleget tegyen, ennek érdekében az értékelés folyamatába bevonja valamennyi tagját és végzett hallgatóját (oktató, dolgozó, hallgató, korábban végzettek, fenntartó és a gyakorlatokban érintett lelképászorok), amivel az egyházkerület közösségét kívánja érdekeltté tenni a minőség folyamatos fejlesztésében.
- A minőségbiztosítás folyamatában az Akadémia a problémamegoldásnak a tervezés-végrehajtás-visszacsatolás elvét követi. A Folyamatokat értékeli, a tanulságokat levonja, a következtetéseket pedig megpróbálja hasznosítani.

II. A minőségbiztosítás szervezete

A minőségbiztosítási rendszer működtetésében résztvevők köre

36. § (1) A minőségbiztosítási rendszer működtetésében részt vesz
1. a rektor,
 2. a Szenátus, mint Minőségbiztosítási Bizottság,
 3. a minőségügyi koordinátor.

A rektor minőségbiztosítási feladatai

- (2) A minőségbiztosítási rendszert a rektor irányítja, működtetéséért felel.

Ennek érdekében

- a) biztosítja a minőségbiztosítási célok eléréséhez szükséges erőforrásokat;
- b) biztosítja, hogy a magasabb vezetői döntések meghozatalakor a minőség ügye ne sérüljön, az mindenkor központi érték legyen;
- c) biztosítja az Akadémia képviselését és az információk cseréjét a hazai és nemzetközi minőségügyi fórumokon, értekezleteken, megbeszéléseken személyesen vagy megbízottja útján; figyelemmel kíséri a felsőoktatás minőségfejlesztésének irányát;
- d) irányítja a minőségbiztosítási rendszer működését;
- e) ellenőrzi a tervszerű, folyamatos munkát;
- f) helyettesével egyetértésben kidolgoztatja, rendszeresen felülvizsgálja és jóváhagyja az Akadémia minőségbiztosítási rendszerének szempontrendszerét;
- g) bármely tevékenységgel vagy szolgáltatással összefüggő panasz vagy kifogás esetében minőségügyi átvizsgálást rendelhet el, külső szakértőket vonhat be;
- h) a minőségügy sérelme esetén a Szenátus összehívásáig intézkedik a tények feltárása és a korrekciót célzó intézkedések megtétele érdekében;
- i) kijelöli azokat a személyeket, csoportokat, akik a minőségbiztosítás eseti feladatait végzik.

A Szenátus, mint Minőségbiztosítási Bizottság

- (3) A Szenátus, mint Minőségbiztosítási Bizottság feladatai közé tartozik:

- a) a rektorhelyettes vezetésével az Akadémia minőségbiztosítási koncepciójának kimunkálása, a minőségbiztosítási célok meghatározása az intézményfejlesztési programmal összhangban, ezek megvalósulásának nyomon követése;
- b) az oktatás és az oktatást támogató kutatási-fejlesztési tevékenységek területén kitűzött célok elérésének értékelése, színvonalának ellenőrzése, tanulságok beépítése a minőségbiztosításba;

- c) kidolgozza és rendszeresen felülvizsgálja az Akadémia minőségellenőrzési (önértékelési) irányelveit;
- d) a képzések programjára és indítására vonatkozó javaslatokat minőségbiztosítási szempontból is értékeli;
- e) évente rendszeresen értékeli a képzési és kimeneti követelmények érvényesülését, a személyi és tárgyi feltételek fennállását. Az értékelés magában foglalja a képzési és a kutatás-fejlesztési tevékenység minőségével kapcsolatos hallgatói és dolgozói véleményeket;
 - az értékelés alapja:
 - a hospitálások értékelése,
 - a szorgalmi időszak végi oktatói beszámoló és értékelés,
 - a vizsgaidőszakot követő oktatói értékelés,
 - a hallgatói értékelés,
 - az oktatók hallgatói értékelése,
 - az oktatók tudományos tevékenysége (intézményi és intézményen kívüli konferenciákon való részvétel, előadások tartása, publikációk);
- f) ellenőrzi az Akadémia által kitűzött minőségbiztosítási célok teljesülését; az ellenőrzés kiterjed:
 - a minőségértékelésre, azon belül különösen a képzési és kimeneti követelmények érvényesülésére,
 - a megfelelőség megállapítására, ezen belül különösen a személyi és tárgyi feltételek fennállására,
- g) kivizsgálja a képzési és a kutatás-fejlesztési tevékenység minőségével kapcsolatos esetleges panaszokat;
- h) meghatározza a minőségbiztosítási szabályzatok, útmutatók, dokumentumok körét, gondoskodik ezek elkészítéséről;
- i) megválasztja a minőségügyi koordinátort és munkáját felügyeli;
- j) felállítja a minősítő vizsgát végző bizottságot, dönt a külső szakértők behívásáról (A minősítő eljárás szabályait a Minősítő Szabályzat tartalmazza.).

(4) A Szenátus tagjainak, mint Minőségbiztosítási Bizottság tagjainak joga van a képzési-kutatási dokumentumok, feladattervek, zárójelentések tanulmányozására, az órák, foglalkozások látogatására. Bármely tagja jelzéssel élhet a Rector felé, és intézkedését kérheti, amennyiben jogszerű ellenőrző munkája során akadályoztatva van, vagy bármilyen más módon a képzés vagy a kutatási-fejlesztési tevékenység minőségét súlyosan veszélyeztető körülmény vagy emberi mulasztás a tudomására jut.

A minőségügyi koordinátor

- (5) Megfelelő szakképzettséggel és tapasztalattal rendelkező szakember, akinek főbb feladatai:
- a) koordinálja az Akadémia minőségbiztosítási tevékenységének kialakítását és folyamatos fejlesztését;
 - b) irányítja és koordinálja a minőséggel kapcsolatos belső és külső dokumentumok, folyamatleírások, utasítások elkészítését, karbantartását és fejlesztését, illetve részt vesz ezekben a tevékenységekben;
 - c) tevékenyen részt vesz az Akadémia minőségkultúrájának kialakításában;
 - d) rendszeresen beszámol a Rektornak a minőségbiztosítási tevékenységről, hatásáról és eredményeiről, valamint javaslatot tesz a megvalósítandó feladatokra;
 - e) naprakész tudással rendelkezik a minőségüggyel kapcsolatban, és az új információkról rendszeresen tájékoztatja a Rektort és a Szenátust;
 - f) összegzi a képzési és a kutatás-fejlesztési, kiegészítő és kiegészítő tevékenységek minőségével kapcsolatos eredményeket, ennek eredményeképpen a rektorhelyettes vezetése mellett elkészíti az Akadémia éves (minőségbiztosítási) értékelő jelentését (az önértékelő jelentés és a minőségbiztosítási átvizsgálások alapján), melyet intézkedési javaslatokkal együtt a Szenátus elé terjeszt.

A minőségértékelés rendje

37 § (1) Az Akadémia minőségbiztosítási rendje önértékelésen alapul. Vizsgálja

- a képzési programok és a szervezet működését;
- a bemeneti követelményeket és azok megvalósulását;
- az oktatási és kutatási feladatok megvalósulási folyamatát;
- a szervezet általános működését és annak hatékonyságát;
- a kimenet eredményességét, a hiányosságok okait.

(2) Az Akadémia az általános információforrásokon (ETN, DPR) túl az oktatói, tutori, HÖK-jelentések és egyéb visszajelzések (fenntartói, végzett diákok, megbeszélések, MTMT stb.) alapján hasonlítja össze a célkitűzéseket a megvalósulással, azaz a tényleges működéssel, a következtetések levonása után határozza meg az erősségeket és a fejlesztésre szoruló területeket. Felméri a fejlesztés lehetőségeit, elkészíti a megvalósíthatósági tervet, meghatározza a cselekvés sorrendjét, kijelöli a felelősöket.

(3) A minőségfejlesztés során az ESG-modell területeire nézve méréseket, értékeléseket végez, de a minőségfejlesztés speciális célkitűzéseire koncentráltan állapítja meg a minőségfejlesztés programját.

III. A minőségfejlesztési program

38 § (1) Az Akadémia egészére kiterjedő minőségbiztosítási rendszer azoknak a tudatos és szervezett tevékenységeknek az összessége, amelyek a küldetésnyilatkozatban kinyilvánított szakmai céloknak és a tényleges működésnek az állandó közelítését szolgálják.

(2) Az Akadémia minőségbiztosítási rendszerének kiépítése hosszú távú program. Felmérve és értékelve az Akadémia státuszát, az e célra rendelkezésre álló erőforrásait, valamint elkötelezettségét a kiválóság mellett, a Szenátus véleménye alapján a programot szakaszosan, több egymásra épülő, de átfedéseket is tartalmazó lépésben lehet megvalósítani.

39. §

A folyamatosan végzendő feladatok a jogszabályok és a Magyar Felsőoktatási Akkreditációs Bizottság előírásai alapján

(1) Az intézményi adatbázis (ETN) alapinformációkat biztosít az Akadémia stratégiai célkitűzéseinek megvalósításához, a tudományos potenciál fejlesztéséhez. Az alapadatbázis folyamatos karbantartása elengedhetetlen része a minőségbiztosítási munkának, mert a koncepció, a közép- és hosszú távú fejlesztési tervek elkészítése ezen alapul.

(2) Biztosítani kell az akadémián a minőségbiztosítás, minőségellenőrzés folyamatos működését.

(3) Meg kell felelni a Magyar Felsőoktatási Akkreditációs Bizottság (MAB) szakmai követelményrendszerének, valamint a MAB által az előző akkreditációs eljárás során feltárt hiányosságokat ki kell küszöbölni, a javaslatok beépíteni az Akadémia tevékenységébe. Erre épülhet az intézményi stratégia részét képező minőségfejlesztés folyamata.

(4) A két értékelési időszak között az Akadémia éves jelentést készít, melyben folyamatos tájékoztatást ad tevékenységéről. A jelentés legfontosabb eleme az intézkedési javaslat kell, hogy legyen. Az éves jelentés a MAB által kiadott szempontrendszer alapján készül, és tartalmazza:

- a) a szakok és szakirányok minőségértékelésének összegzését.

- b) az oktatási és kutatási tevékenységről szóló beszámolót
- c) összefoglaló minőségértékelést
- d) intézkedési tervet a hibák kiküszöbölésére, a minőség javítása, tökéletesítése érdekében.

(5) A Minőségbiztosítási bizottság tanévire szólóan meghatározza a minőségfejlesztés programját, biztosítja a végrehajtás infrastrukturális bázisát, meghatározza a határidőket és kijelöli a felelősöket.

(6) A program az ESG-modell alapján meghatározza a mérési és értékelési feladatokat, meghatározza az adatfelvétel módját.

40. §

Az alaptevékenységek, mint folyamatok pontos leírása, a folyamatok szabályozása, a szükséges megfelelés-szabályozás kiépítése, és erre alapozva az adott alaptevékenységre vonatkozó minőségi mutatók figyelése és az elégedettség becslése

(1) Az alaptevékenységek minőségét külön-külön kell szabályozni, így

- a képzés,
- a kutatás, kutatásfejlesztés,
- és a társadalmi szolgáltatás minőségiszabályozását kell megvalósítani.

(2) A kiegészítő, támogató tevékenységek az alaptevékenységek – így elsősorban a képzés – minőségiszabályozását kell, hogy szolgálják.

A támogató tevékenységek legfontosabb szabályozási területei:

- gazdálkodás,
- személyzeti munka, foglalkozáspolitikai,
- könyvtári szolgáltatás,
- kollégium,
- igazgatási tevékenység, oktatásszervezés,
- iratkezelés,
- adatvédelem,
- baleset- és munkavédelem,
- tűzvédelem,
- kártérítési és fegyelmi ügyek.

(3) A működési folyamatok szabályozásának, fejlesztésének alapja a szabályzatok folyamatos felülvizsgálata, a jogszabályi környezetváltozásnak, illetve a már elért eredmények alapján szükségszerűen változó működésnek megfelelő korrekciója. Ezt egészíti ki az egyes tevékenységek pontos leírása, szabályozása.

(4) A rendszer csak akkor tud jól működni, ha annak szervezeti struktúrája jól átgondolt, egyszerű és áttekinthető, a feladatokat egyértelműen előírja, azok mindenki számára világosak, a hatáskörök egymástól elkülönülve úgy jelennek meg, hogy a leghatékonyabban szolgálják az előrehaladást. A munkatársak feladatait egyértelműen, jól körülhatárolhatón kell megfogalmazni. E körben a teljesítések folyamatos és időszakos ellenőrzését is biztosítani kell.

(5) Az érdekeltek elégedettségének becsléséhez elengedhetetlen az alaptevékenységeknek, mint szolgáltatási folyamatoknak a szabályozása, hiszen a minőség fejlesztése érdekében fontos tudni, hogy az elégedettség milyen tényleges folyamatnak, milyen tevékenységnek volt az eredménye. Csak az előzmények ismeretében lehet meghatározni, hogy min és hogyan kell változtatni. A jogszabályi előírások és az akkreditációs bizottság útmutatói megadják ehhez a keretet, amelyet a belső normák tesznek teljessé. Az elégedettség-mérésnek ki kell terjednie mind a tevékenységekre vonatkozó, mind az Akadémiára vonatkozó átfogó elégedettség-felmérésre.

- (6) A közvetlen és közvetett partnerek igényeinek kielégítése érdekében fókuszba kell helyezni
- a hallgatókat (beleértve a továbbtanuló felnőtteket),
 - az egyházi munkaadókat (gyülekezetek, egyházmegyék, egyházkerület),
 - a nemzetközi és hazai tudományos közösséget,
 - a belső partneri körben az oktató és nem oktató munkatársakat.

(7) Különös hangsúlyt kell fektetni a speciális külső partneri körre, így a református általános iskolákra és középiskolákra (mint a felvételre jelentkezők merítési bázisaira, illetve a végzett hallgatók egy részének leendő munkaadóira), a református felsőoktatási intézményekre, egyházi hatóságokra, gyülekezetekre, református diakóniai intézményekre (idősek, fogyatékosok otthonai) stb.

41. §

Az alaptevékenységek folytonos minőségszabályozása, minőségtekéletesítés

(1) A minőség fejlesztéséhez elengedhetetlen a minőség ismerete. A minőség – mivel szubjektív, igénytől függő – teljes objektivitással nem mérhető, de becsülhető. Ennek egyik eszköze a partnerek elégedettségnek vizsgálata. A másik lehetséges eszköz az ún. minőségmutatókkal történő becslés, eredménymutatók, teljesítményfokozó mutatók (pl. az adott szakra jelentkező hallgatók száma, a beiratkozottakhoz képest a végzett hallgatók száma, a végzett hallgatók körében a munkanélküliség aránya, az oktatók fluktuációja stb.) által.

(2) Kiemelt feladatnak kell tekinteni a partneri csoportok elvárásainak folyamatos megismerését, szakmai célokká emelését és megvalósítását. Az Akadémia legfontosabb partnerei a hallgatók, oktatók és a hallgatót jövőben alkalmazó munkaadók (gyülekezetek, egyházi iskolák, intézmények). Elégedettségük az igényeiktől függ, az igényeik pedig az értékrendjüktől. A minőség tehát a partnerek értékrendjének, erkölcsi hozzáállásának függvénye. Az Akadémia kultúrája, evangéliumi és egyben egyházi elkötelezettsége, amely egyértelműen meghatározza a képzés minőségét, elsősorban az oktatók értékrendjétől, erkölcsi hozzáállásától függ. Ezt felismerve fokozott figyelmet kell szentelni a kiválasztásnak. De ugyanolyan fontos a belső partnerscsoportok közül a munkatársak igényeinek kielégítése is, hiszen a külső elvárások megnövekedése folytán elkezdődött verseny miatt meg kell találnunk azokat a motiváló tényezőket, melyek alkalmasak a magas szinten képzett, minőségi munkaerő megtartására és a szakembergárda folyamatos frissítésére a fiatal tehetségek idecsábításával. E folyamatok szabályozását a foglalkoztatási követelményrendszer részévé kell tenni.

Az Akadémiának is válaszolnia kell azokra a kihívásokra, amelyeket a felsőoktatási kínálat bővülése az intézményekre ró. Az Akadémia célja, hogy az évente optimális létszámban felvett hallgatókkal megossa azt a szellemi potenciált, amelyet az oktatói, kutatói révén összegyűjtött, és átadja a hallgatóknak azt a szellemiséget, amelyet az Akadémia magáénak vall, és reményei szerint a hallgatók egész életét végigkíséri. Az újabb és újabb generációk azonban új feladatok elé állítják az Akadémiát, új szemléletet kívánnak.

Annak érdekében, hogy a már bennlévőknek és a jövőbeni hallgatóknak is vonzó legyen az Akadémia, az alapértékek megtartása mellett részben a hallgatói igényekhez is alkalmazkodni kell. Az Akadémia feladata tehát az ehhez szükséges információk megszerzése, értékelése, majd annak visszacsatolása révén az újabb stratégiák megfogalmazása. Mindezeket a pályakövetés útján és a hallgatói vélemények megismerésével és értékelésével kell megvalósítani.

(3) Az intézeteknek féléves gyakorisággal kell értékelniük a hallgatók előrehaladását, teljesítményét a különböző számonkérési formák eredményeinek vizsgálata alapján (pl. évfolyamok közötti összehasonlítás, tendenciavizsgálat, megoszlások, gyakoriságok, oktatók, vizsgáztatók közötti összehasonlítás stb.). Az eredmények ismeretében szükség szerint megelőző, korrigáló intézkedéseket kell tenni vagy kezdeményezni az arra jogosultnál. Ezt segíti az Akadémián működő tutor-rendszer, amelynek segítségével a hallgatók visszajelzésével is találkozhatunk.

(4) Fontos, hogy a tevékenységek, folyamatok szabályozása eljusson minden érintetthez és azokat célszerűen és hatékonyan alkalmazzák. Biztosítani kell továbbá a munkavállalók részére a szervezett továbbképzéseken, szakmai fórumokon való részvétel lehetőségét.

(5) A Szenátus évente legalább egy alkalommal, az intézetek jelentései alapján át kell, hogy tekintse a minőségbiztosítási rendszer működését, a meghatározott célok eléréséhez tett lépéseket, a végrehajtás mikéntjét. Az így feltárt hiányosságok kiküszöbölésére, a problémák megoldására intézkedéseket kell megfogalmazni, a végrehajtásért felelős személy megnevezésével és lehetőség szerint határidő kitzűzésével. Az előkészítést a minőségügyi koordinátor végzi, aki jelentést készít és javaslatokat fogalmaz meg, amelyeket megtárgyalás után a Szenátus fogad el (vagy módosít).

42. §

A rendszer működéséhez szükséges erőforrások

(1) Pénzügyi források: Az Akadémia minden éves költségvetésében a minőségüggyel kapcsolatos feladatokra előirányzatot kell biztosítani, emellett pályázati forrásokat kell felkutatni.

(2) Emberi erőforrások: A minőségügyi szervezetet alkotó személyen és testületen kívül a Hallgatói Önkormányzat aktivizálása, bevonása a munkába. A feladatok megoldásához szükség esetén külső cégek és szakértők bevonása a munkába, mert a módszerek kidolgozásához, a felsőoktatási adottságokhoz történő adaptáláshoz és az eredmények szakszerű értékeléséhez az Akadémia nem rendelkezik minden esetben szakirányú képzettséggel rendelkező szakemberekkel.

(3) Tárgyi-infrastrukturális feltételek biztosítása: az informatikai háttérnek speciálisan a minőségügyi feladatokhoz történő átalakítása és fejlesztése, a hatékony információáramlás érdekében a megfelelő kommunikációs csatornák kiépítése.

Záró rendelkezések

(1) Jelen szabályzat az Akadémia Szervezeti és Működési Szabályzatának részét képezi, azzal együtt érvényes.

(2) Jelen szabályzatot az Akadémia Szenátusa a 2016. augusztus 22-i ülésén hozott 4b) számú határozatával fogadta el és léptette hatályba.